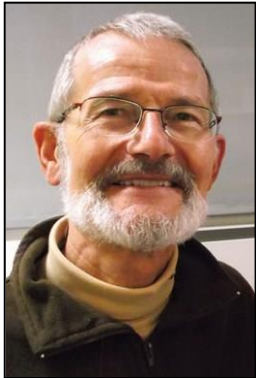

Toulon-sur-Arroux,
December 2015

Fam. A. Markusse
1a, Impasse des Oiseaux
71320 Toulon-sur-Arroux
Frankrijk
Tel.: 0033 954416944

Lieve familie en vrienden,

Wat een buitengewoon mooi en zacht weer hadden we in november! Op zondagmiddag maken wij vaak een kleine wandeling langs de rivier, en op de terugweg zwermden er wel tien vleermuizen om ons heen. Voor een zomeravond is dat normaal, op acht november eerder buitengewoon. Van de bollen die we laat geplant hebben is één anemoon uitgekomen en staat schitterend te bloeien tussen het weer groene gras en de afgevallen bladeren.

Kalender

De dagen worden kort en het eind van het jaar nadert. Zullen we onze burens weer een scheurkalender aanbieden? Dit jaar hebben we zelf de kalenderblaadjes gelezen. Soms is het commentaar op de bijbeltekst goed of de vertelde anekdote treffend. Maar dikwijls vinden we allebei dat het 'verhaaltje' van de dag er 'bij de haren bijgetrokken' is. De bijbeltekst lijkt dan meer te dienen als 'kapstok'. Conclusie: we hebben besloten niet opnieuw deze kalender aan te bieden aan onze burens, behalve wanneer iemand er om vraagt.

Samengevat hebben we twee argumenten. De bijbeltekst van de dag is volkomen willekeurig gekozen, zonder enige logische volgorde. Mensen die de Bijbel niet kennen kunnen zich daardoor moeilijk een goede voorstelling maken van de eigenlijke bedoeling van de Bijbel. Tweede argument: het taalgebruik is niet aangepast aan de gemiddelde Fransman. Te veel 'tale Kanaans'. En dat terwijl deze kalender voor evangelisatie is bedoeld. De schrijvers en samenstellers blijken niet voldoende te beseffen dat het niet-kerkelijke publiek niet weet wat 'zonde', 'genade', of het 'vaderschap van God' betekent. We zoeken dus naar iets anders wat we

onze burens kunnen aanbieden. Desondanks heeft een bejaarde buurman heel positief gereageerd op de kalender. Ik ben al een paar keer bij hem geweest om erover te praten. Wilt u bidden voor dit contact?

Centre Evangélique

Terwijl we bezig waren met dit probleem viel er een theologisch blad in de bus waarop we geabonneerd zijn. Het verschijnt maar twee keer per jaar, en deze keer werd er een studiedag aangekondigd over de communicatie van het Evangelie aan mensen die geen christelijke achtergrond hebben. Dat zijn er meer dan negen op tien. Maar, zoals dikwijls, de plaats van samenkomst is in Parijs ... De volgende dag begint echter het 'Centre Evangélique', een jaarlijkse conferentie die wel eens de 'evangelische jaarmarkt' genoemd wordt. We

hebben dus besloten ons in te schrijven voor beide evenementen, in het vertrouwen dat we gezond genoeg zullen zijn rond die tijd. ECM-Frankrijk heeft ook een stand op het 'Centre Evangélique', dus kunnen we misschien een handje helpen. Trouwens, onze zoon Timothée is er ook aanwezig met een stand voor z'n werk, en hij wil misschien wel eens een moment worden vervangen.

De gemeente in Montceau-les-Mines

De aanpassing van het gebouw van de evangelische gemeente in Montceau-les-Mines voor gehandicapten is bijna afgerond. Alleen het sanitair moet nog worden geplaatst, plus de afwerking van enkele details, en dan tenslotte het schilderwerk. Het kostte me meer tijd dan ik had voorzien, dus ook meer reiskosten. De voorganger van de gemeente heeft ook flink meegeholpen bij het leggen van de tegels in de binnenplaats.

Zijn gezin is dit jaar door een crisis heengegaan. Dit heeft hem er uiteindelijk toegebracht zijn taak neer te leggen. Wij proberen hem en zijn vrouw enigszins tot steun te zijn in deze moeilijke situatie. De problemen zijn nog lang niet opgelost. Wilt u voor hen bidden, en ook voor de toekomst van de gemeente?

Tot zover Bram, Anne-Marie gaat verder:

Contacten in de wijk

In juli hebben we deelgenomen aan een gezellige barbecue met mensen uit onze wijk. Onze directe overburen, de elektricien en zijn vrouw, hadden lange tafels geplaatst op hun terras. Zoals gebruikelijk bracht iedereen wat te eten mee en het ontvangende echtpaar had een

enorme hoeveelheid vlees en worstjes ingeslagen. We wonen in Bourgondië en dat is te merken; het vlees loopt hier 'in levende lijve' in de weiden, in de vorm van de *Charolaises*. Er gingen na afloop natuurlijk schalen vol eten mee terug naar huis, maar ook vlees: zo aten we nog een paar dagen groenten/rijstsalade en een keer gratis vlees. Meer hoeft voor ons niet. We zijn niet zulke vleeseters. Maar het was erg gezellig en goed voor het burenccontact. Ik zat naast een mevrouw die nog maar kort met haar man in onze wijk woont; vijftigers. Zij had die dag net weer een chemokuur gehad na een recidief van kanker (een terugkeer na behandeling). Ik ben een paar keer bij haar geweest, en dat vindt ze fijn. De laatste keer hebben we veel kunnen uitwisselen, doordat ik ook een ervaringsdeskundige ben. Er is herkenning en dat beleven we allebei zo. Zo heb ik ook ontdekt dat zij een gelovige RK vrouw is. Haar moeder nam haar altijd mee naar de mis, en ze ging ook trouw naar catechisatie. Dat was in die tijd al tamelijk zeldzaam. Ik hoop dat we dit contact kunnen verdiepen.

Weerzien in La Bastide

Eind september zijn we voor het eerst sinds ons vertrek een kleine week naar onze vorige standplaats geweest: La Bastide sur l'Hers in Ariège. Dat is toch een heel eind rijden, maar het was fijn om een heel aantal gemeenteleden terug te zien. We hebben veel bezoeken gedaan in die week, voor een groot deel bij contacten van Anne-Marie, maar ook bij anderen. Ook bij de burgemeester en zijn vrouw, die heel verrast waren. Maar meneer Barbe was in 2012 op onze afscheidsreceptie geweest en had ons speciaal gevraagd bij hen langs te komen, wanneer we een keer terug zouden komen. Ook bij de gemeentesecretaris zijn we langs geweest. Die deed ook al enthousiast. En dan nog onze grote en ronde Jean Roth, nog altijd even opstandig tegenover de maatschappij, met zijn magere Martine, verpleegster 'in ruste'. Ze maakten het goed. We zijn ook bij Thiery en Inez langs geweest. Het lijkt er op dat Thiery, die lymfklierkanker had toen we weggingen, het redelijk goed maakt. Zij lezen van tijd tot tijd in de Bijbel en zijn min of meer open voor het Evangelie. Ze worden vooral in beslag genomen door hun kinderen en kleinkinderen.

Annie en Robert gaan tegenwoordig naar een dienst in

een gemeente wat meer in het westen van Ariège. Ze vertelden ons dat daar veel in Jezus gelovende, Joodse mensen naar toe gaan op zondag. Meerderen van hen schijnen joodse familie in Bourgondië te hebben. Ik wacht nu op een lijstje met namen en adressen van hun verwanten in onze huidige regio, zodat ik kan proberen contact met hen te maken en van Jezus hun Messias te getuigen. Ik ben benieuwd wat er uit komt.

De LCJE

Dat brengt me bij de *Internationale consultatie van de LCJE, de Lausanne Consultation on Jewish Evangelism*, van de afgelopen zomer, in Jeruzalem.

Tot mijn grote spijt was ik deze keer niet in de gelegenheid er aan deel te nemen. Maar op hun website kunt u er alles over lezen. Ter herinnering, LCJE is een tak van de Lausanne Beweging voor Wereld Evangelisatie. De zorg van LCJE is momenteel: *het doorgeven van de fakkel aan de volgende generatie*, zodat de beweging niet tot stilstand komt met het wegvallen van de huidige generatie van theologen en leiders. Visie en gebed hiervoor zijn essentieel. De beweging van Joodse mensen die Jezus als hun Messias en Verlosser ontdekken en zich aan hem onderwerpen, groeit gestaag ... Ook zijn er in onze tijd meerdere doctorsstudies / proefschriften gewijd aan dit thema. De Franse Antoine Fritz is één van hen. Hij heeft zijn Engelstalige proefschrift bewerkt als boek; op internet te vinden en te koop. En hij is lang niet de enige.

Tot slot

Wanneer we uit Parijs terugkomen, staat zondag 29 november al weer bijna voor de deur. Dan is het opnieuw onze beurt om de dienst te leiden in de Evangelische Gemeente in Montceau, misschien met nog een derde persoon. Het thema van die zondag gaat over de lijdende / vervolgte kerk in de wereld.

Nu deze brief klaar is, en tussen alle andere bedrijven door, gaan we daaraan verder werken.

We wensen jullie allemaal een goed winterseizoen met gezegende feestdagen:

Het Christusfeest, Feest van het Licht dat hoop geeft aan deze wereld waar zoveel donker verdriet en lijden is.

Dat we als gemeenten van Jezus Christus zijn licht mogen laten schijnen, en waar mogelijk hulp bieden. En laten we bidden voor de Europese regeringsleiders om wijsheid en medemenselijkheid tegenover zoveel vluchtelingen. Dat het voor hen ook een beetje feest en vrede op aarde mag zijn.

Alle goeds voor 2016, Shalom,

Bram en Anne-Marie

Als thuisfrontcommissie zijn we dankbaar dat de oproep van vorig jaar leidde tot extra giften. Een mooie steun voor Anne-Marie en Bram. De medische kosten vielen echter hoger uit dan begroot. Tevens moet er nu ruim 2000 euro aan een gehoorapparaat voor Anne-Marie uitgegeven worden. De extra giften waren veelal éénmalige. Gezien het bovenstaande daarom ons verzoek, indien uw situatie dit toelaat, uw gift structureel te verhogen.

Bij voorbaat dank.
De thuisfrontcommissie.

Bram en Anne-Marie Markuse zijn financieel deels afhankelijk van giften. U kunt hen steunen door een gift over te maken via www.ecmnederland.nl/geven of via IBAN NL02INGB0000254997 t.n.v. Stichting ECM-Nederland, Deventer o.v.v. **"Fam. Markuse"**. **European Christian Mission (ECM)** is een internationale en interkerkelijke zendingsorganisatie, met als doel gemeenten stichten in Europa: dé missionaire strategie in het meest uitdagende continent voor christenen vandaag. Evangeliseren, discipelen maken en leiders trainen zijn daarom sinds 1904 kernbegrippen bij ons. ECM is voor haar werk afhankelijk van giften. ECM-Nederland is deelnemer van de EZA en de EA en is een ANBI-erkende instelling. Giften zijn daarom belastingaftrekbaar. ECM-Nederland - Postbus 861 - 7400 AW Deventer Nederland - 0570-637537 ecmnederland@ecmi.org - www.ecmnederland.nl